

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1045/2025-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Dariu Partlu na prijedlog višeg sudskog savjetnika Domagoja Balentina, u pravnoj stvari tužitelja Darko Semper iz Marije Bistrice, Gornji Sušobreg, Sušobreg Bistrički 102, OIB: 01148082027, kojeg zastupa punomoćnik Predrag Kralik, odvjetnik u Bjelovaru, protiv tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, za Ministarstvo obrane, kojeg zastupa Općinsko građansko državno odvjetništvo u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 18. svibnja 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Mladena Klaića, odvjetnika i punomoćnika tuženika Stanka Drobeča, državno odvjetničkog savjetnika, te presude javno objavljene 2. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, da tužitelju Darko Semper iz Marije Bistrice, Gornji Sušobreg, Sušobreg Bistrički 102, OIB: 01148082027, na ime razlike naknade plaće isplati bruto iznos od 23,51 eura, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa, izuzev zateznih kamata koje teku na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak sadržanih u zatraženoj bruto razlici plaće, kako slijedi:

- na iznos od 0,06 eura od 15.09.2021. do isplate,
- na iznos od 0,04 eura od 15.10.2021. do isplate,
- na iznos od 14,39 eura od 15.04.2022. do isplate,
- na iznos od 0,02 eura od 15.08.2022. do isplate,
- na iznos od 8,90 eura od 15.07.2023. do isplate,
- na iznos od 0,08 eura od 15.04.2024. do isplate,
- na iznos od 0,02 eura od 15.06.2024. do isplate,

i to po kamatnoj stopi koja se od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. određuje, prema prosječnoj kamatnoj stopi Hrvatske narodne banke izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1.

srpnja te godine, dok je referentna kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, da tužitelju Darko Semper iz Marije Bistrice, Gornji Sušobreg, Sušobreg Bistrički 102, OIB: 01148082027, na ime razlike plaće isplati neto iznos od 56,93 eura zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa, kako slijedi:

- na iznos od 1,64 eura od 15.09.2020. do isplate,
- na iznos od 4,39 eura od 15.10.2020. do isplate,
- na iznos od 2,02 eura od 15.01.2021. do isplate,
- na iznos od 2,44 eura od 15.04.2021. do isplate,
- na iznos od 5,55 eura od 15.09.2021. do isplate,
- na iznos od 4,37 eura od 15.10.2021. do isplate,
- na iznos od 0,84 eura od 15.02.2022. do isplate,
- na iznos od 4,71 eura od 15.04.2022. do isplate,
- na iznos od 1,89 eura od 15.06.2022. do isplate,
- na iznos od 9,03 eura od 15.08.2022. do isplate,
- na iznos od 3,60 eura od 15.10.2022. do isplate,
- na iznos od 0,38 eura od 15.06.2023. do isplate,
- na iznos od 0,82 eura od 15.07.2023. do isplate,
- na iznos od 0,21 eura od 15.08.2023. do isplate,
- na iznos od 0,08 eura od 15.09.2023. do isplate,
- na iznos od 0,36 eura od 15.06.2024. do isplate,
- na iznos od 14,60 eura od 15.08.2024. do isplate,

i to po kamatnoj stopi koja se od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. određuje, prema prosječnoj kamatnoj stopi Hrvatske narodne banke izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III Odbija se tužitelj sa dijelom tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zakonsku zateznu kamatu na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu od 23,51 eura, kao neosnovan.

IV Nalaže se tuženiku Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, naknaditi tužitelju Darko Semper iz Marije Bistrice, Gornji Sušobreg, Sušobreg Bistrički 102, OIB: 01148082027, trošak parničnog postupka u iznosu 525,00 eura sa zateznom kamatom tekućom od 2. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište,

uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

V Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je zaposlenik u Ministarstvu obrane Republike Hrvatske – Hrvatsko ratno zrakoplovstvo i protuzračna obrana, sa sjedištem zapovjedništva u Zagrebu, na poslovima djelatne vojne osobe. Obavljanje njegovih službenih poslova i zadaća organizirano je na način da je bio radno angažiran prekovremeno, noću, subotama, nedjeljama, blagdanom, u smjenama, turnusima, na terenu, stražarskoj službi i službi dežurstva uslijed čega smatra da ostvaruje pravo na dodatke na plaću za posebne uvjete vojne službe. U vremenskom razdoblju rada unazad pet godina tuženik nije isplaćivao tužitelju naknadu plaće za godišnji odmor sukladno propisima (Zakona o radu, Zakona o službi u Oružanim snagama i Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba) već mu je isplaćena naknada koja je znatno manja od one koja mu pripada. Sukladno čl. 186.a Zakona o parničnom postupku tužitelj se bio obratio tuženiku radi mirnog rješenja spora, ali je tuženik odbio takav zahtjev kao neosnovan. Navodi da potražuje razliku naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora za utuženo razdoblje od 11. travnja 2020. do 11. travnja 2025.

U daljnjem tijeku postupka tužitelj je obrazlagao svoje potraživanje pri čemu ističe da je njegov rad u utuženom razdoblju bio organiziran na način da je obavljao i stražarsku službu te službu dežurstva koje se obavljaju neprekidno kroz 24 sata dnevno. Isto tako, tužitelj je radio i na dane blagdana što je razvidno iz isplatnih lista, no navedeni dodatak za rad blagdanom kao ni ostali dodaci na plaću koji su tužitelju bili isplaćivani nije vrednovan prilikom obračuna naknade plaće za godišnji odmor. Nastavno, tužitelj obrazlažući pravnu osnovu tužbenog zahtjeva ističe kako je odredbom čl. 81. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23, dalje: ZR), koja ima značaj kogentne norme, propisano da za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad. Između ostalog, i odredbom čl. 142. Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj: 73/13, 75/15, 50/16, 30/18) propisano je kako djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme godišnjeg odmora i plaćenog dopusta pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini njezine prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca. Tužitelj ukazuje da su plaća i naknada plaće u smislu Zakona o radu plaća i naknada plaće u bruto iznosu te iste obuhvaćaju osnovnu plaću i sva dodatna davanja bilo koje vrste koje poslodavac, u novcu ili naravi, isplaćuje radniku za obavljeni rad, slijedom čega se svi dodaci na plaću imaju ukalkulirati prilikom izračuna prosječne mjesečne plaće. Budući da je tužitelju prilikom obračuna i isplate plaće bio isplaćivan dodatak na plaću za posebne oblike rada u vojnoj službi, isto primanje ima biti uzeto prilikom obračuna naknade plaće za godišnji odmor.

1.1. Slijedom gore navedenog, konačno specificiranim tužbenim zahtjevom u podnesku od 18. veljače 2026. tužitelj predlaže sudu naložiti tuženiku da mu na ime razlike plaće isplati bruto iznos od 23,51 eura te neto iznos od 56,93 eura zajedno s

pripadajućim zateznim kamatama, uz naknadu troškova parničnog postupka sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da osporava činjenične navode tužbe i tužbeni zahtjev u cijelosti pri čemu navodi da u utuženom razdoblju ne postoji nikakva razlika naknade plaće koja bi preostala za isplatu. Tuženik ističe da je u utuženom razdoblju pri isplati naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora primjenjivao odredbe Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba ("Narodne novine" br. 70/18) te da je tijekom utuženog razdoblja sporna naknada tužitelju u cijelosti isplaćena. Prilikom izračuna tuženik je uspoređivao iznose godišnjeg odmora tekućeg mjeseca i iznos godišnjeg odmora na temelju prosječne mjesečne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je korišten godišnji odmor, uzimajući pritom u obzir sva primanja koja predstavljaju plaću te je usporedbom ta dva iznosa u obzir uziman onaj iznos koji je povoljniji za tužitelja sukladno citiranom Pravilniku.

Nadalje, tuženik je tijekom postupka ukazivao da se nakon kolovoza 2018. pri isplati naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora primjenjuje Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba (NN 70/18) koji propisuje da se djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme godišnjeg odmora pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini njezine prosječne plaće u prethodna tri mjeseca. Tuženik ističe da se dodatak za vojnu službu isplaćuje uz osnovnu plaću neovisno o drugim dodacima na plaću, odnosno isti je neodvojiv od redovne plaće, a što s drugim dodacima nije slučaj. Iz navedenog proizlazi da nema uporišta za obračunavanjem naknade plaće za godišnji odmor sa svim dodatnim davanjima bilo koje vrste, u novcu ili naravi, već se samo treba obračunati osnovna plaća i dodatak za vojnu službu kao sastavni dio osnovne plaće.

Po provedenom postupku, tuženik predlaže sudu odbiti tužitelja sa tužbom i tužbenim zahtjevom uz naknadu parničnih troškova.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u: Zahtjev za mirno rješenje spora (str. 7-9 spisa), presliku povratnice (str. 10 spisa), očitovanje tuženika (str. 11 spisa), obračunske isprave za isplatu plaća tužitelja za razdoblje od travnja 2020. do travnja 2025. (str. 16-115 spisa), evidenciju o radnom vremenu (str. 116-135 spisa), Odluke tuženika o rasporedu tužitelja (str. 4-5 i str. 136-138 spisa), proveo financijsko vještačenje po sudskom vještaku mr.sc. Zrinku Ručeviću, Ručević vještačenja d.o.o. (str. 363-371 spisa) te izvršio uvid u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata čitavog postupka primjenom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje u tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja da za isplatom razlike naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora.

6. Između stranaka nije sporno da je tužitelj zaposlenik tuženika kao djelatna vojna osoba u Ministarstvu obrane Republike Hrvatske – Hrvatsko ratno zrakoplovstvo i

protuzračna obrana, kao ni činjenica da se prije podnošenja ove tužbe obratio nadležnom državnom odvjetništvu u Zagrebu sa zahtjevom za mirnim rješenjem spora u skladu s člankom 186.a ZPP-a.

7. Iz navoda parničnih stranaka iznesenih u tužbi, odgovoru na tužbu te u daljnjem tijeku postupka razvidno je da je između parničnih stranaka sporno da li je u utuženom razdoblju tuženik ispravno obračunavao i isplaćivao tužitelju naknadu plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora uračunavajući u izračun sve propisane dodatke na plaću.

8. Prije svega valja istaknuti kako je člankom 81. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23, dalje: ZR) propisano da za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad). Odredbom čl. 90. st. 1. ZR-a propisano je da je plaća, u smislu ovoga Zakona, primitak koji poslodavac isplaćuje radniku za obavljeni rad u određenom mjesecu, dok je čl. 90. st. 7. i čl. 95. st. 8. istog propisano da su plaća i naknada plaće, u smislu ovoga Zakona, plaća i naknada plaće u bruto iznosu.

9. Nadalje, čl. 90. st. 3. ZR-a propisano je da se plaća može sastojati od osnovne odnosno ugovorene plaće, dodataka i ostalih primitaka, dok je st. 4. istog članka propisano da su dodaci iz stavka 3. točke 2. ovoga članka novčani primici radnika koje radnik ostvaruje na temelju posebnog propisa, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili ugovora o radu razmjerno odrađenim radnim satima pod određenim uvjetima (otežani uvjeti rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom, rad blagdanom i sl.) i koje ostvaruje neovisno o efektivnom radu (uvećanje za navršene godine radnog staža i sl.), odnosno koje je u skladu s propisanim, utvrđenim ili ugovorenim kriterijima i visini ostvaruje ovisno o ostvarenim rezultatima poslovanja i radnoj uspješnosti (stimulacija i sl.) Prema st. 6. istog članka ostali primici radnika iz stavka 3. točke 3. ovoga članka, u smislu ovoga Zakona, su primici radnika koje poslodavac radniku isplaćuje u novcu ili naravi na temelju kolektivnog ugovora, pravilnika o radu, akta poslodavca ili ugovora o radu.

10. Odredbom članka 135. stavka 1. Zakona o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 73/13, 75/15, 50/16, 30/18, 125/19, 158/23, 155/23, 14/24 - dalje: ZSOSRH) propisano je da djelatne vojne osobe imaju pravo na plaću, dodatke na plaću i druga materijalna prava, na način i pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, dok je čl. 136. st. 1. i 2. istog Zakona propisano da se plaća djelatnih vojnih osoba sastoji od osnovne plaće i dodataka na plaću, a da se plaća određuje odlukom o rasporedu.

Nadalje, člankom 137. stavkom 1. ZSOSRH propisano je da je osnovna plaća djelatne vojne osobe umnožak koeficijenta osobnog čina i osnovice za obračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku godinu navršenog radnog staža, dok je čl. 139. st. 1. ZSOSRH propisanoj da su dodaci na plaću dodaci koje ostvaruju djelatne vojne osobe za posebne uvjete vojne službe te za deficitarna zvanja i struke. St. 2. istog članka propisano je da se dodaci za posebne uvjete vojne službe dijele na dodatak za vojnu službu i dodatak za otežane uvjete rada, st. 3. da dodatak za vojnu službu ostvaruju sve djelatne vojne osobe, st. 4. da dodatak za otežane uvjete rada ostvaruju osobe raspoređene na dužnosti s otegotnim uvjetima rada, a st. 5. da se dodaci iz stavka 1.

ovoga članka utvrđuju u postotku od osnovice za obračun plaće. Stavkom 6. istog članka propisano je i da ministar obrane pravilnikom utvrđuje dužnosti s otegotnim uvjetima rada te određuje način utvrđivanja prava na dodatak, iznos dodatka, kao i deficitarna zvanja i struke za koje se utvrđuje pravo na dodatak.

Člankom 142. ZSOSRH-a propisano je da djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme godišnjeg odmora i plaćenog dopusta pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini njezine prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca.

11. Pravilnikom o dodacima na plaću djelatnih vojnih osoba („Narodne novine“, broj 33/14, 41/14, 53/14, 114/14, 72/15, 5/17, 116/17, 39/18, 44/19, 87/19 - dalje: Pravilnik o dodacima na plaću) propisani su dodaci za posebne uvjete vojne službe koji se dijele na dodatak za vojnu službu i dodatak za otežane uvjete rada (čl. 6. i čl. 14.)

12. Isto tako, odredbom članka 4. stavka 2. Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba („Narodne novine“, broj 54/14 i 70/18 - dalje: Pravilnik), koja je pravno relevantna u ovom slučaju, propisano je da djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme godišnjeg odmora pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini njezine prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca, a st. 3. da se redovnim radnim vremenom smatra se radno vrijeme određeno u skladu s odlukom kojom se određuje raspored radnog vremena.

13. Tužitelj svoje potraživanje temelji na stavu da mu je isplaćen manji iznos naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora od onog koji mu pripada budući da se visina naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora određuje na način da se sva primanja u novcu koja predstavljaju naknadu za rad, što podrazumijeva i sve dodatke na plaću imaju ukalkulirati u izračun prosječne mjesečne plaće.

14. Radi utvrđivanja visine tužbenog zahtjeva, provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku mr.sc. Zrinku Ručeviću, sa zadatkom da utvrdi razliku između obračunate i isplaćene naknade plaće za godišnji odmor i naknade plaće koja bi tužitelju pripala za rad u redovnom radnom vremenu uključujući sate državnih blagdana/praznika, dodatke na plaću za posebne uvjete vojne službe i dodatak za minuli rad. Sudski vještak je u svom Nalazu i mišljenju od 26. siječnja 2026. utvrdio da je u razdoblju od travnja 2020. do srpnja 2021. naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora obračunana i isplaćena prema satnici redovnog rada, a minuli rad i dodatak za vojnu službu za sate godišnjeg odmora iskazani su u ukupnom minulom radu, odnosno u ukupnim predmetnim dodacima pojedinog mjeseca. U razdoblju od kolovoza 2021. do kraja utuženog razdoblja naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora je bila obračunana i isplaćena prema satnici redovnog rada uvećanoj za minuli rad, te za sve pripadajuće bruto dodatke koji se smatraju redovnom plaćom (dodatak za vojnu službu, dodatak za zrakoplovno tehničko održavanje i privremeni dodatak). Isto tako, vještak je utvrdio da su tužitelju u utuženom razdoblju obračunavane i isplaćivane neto naknade za posebne oblike rada (naknada za rad u dežurstvu).

U skladu sa zadatkom vještaku, na temelju pregledane dokumentacije, te prema utvrđenjima i izračunima iz nalaza vještak je mišljenja da ukoliko se naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora treba računati na bazi primljenih bruto plaća tada visina neisplaćene bruto plaće tužitelja za razdoblje od travnja 2020. do travnja 2025. s osnova naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora iznosi ukupno 23,51

eura, a sve kako je to prikazano u Tabeli 1 Nalaza i mišljenja (stupac r). Nadalje, vještak je mišljenja da ukoliko se utvrdi da se naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora treba računati na bazi primljenih bruto plaća i na bazi neto naknada za rad u službi dežurstvo tada visina neisplaćene naknade za godišnji odmor za razdoblje od travnja 2020. do travnja 2025. iznosi ukupno bruto 23,51 eura i daljnjih neto 56,93 eura, a sve kako je to prikazano u Tabeli 1 Nalaza i mišljenja (stupac r) i Tabeli 2 (stupac h).

15. Tužitelj nije imao primjedbe u odnosu na ovaj Nalaz i mišljenje vještaka te je podneskom od 18. veljače 2026. postavio konačni tužbeni zahtjev na način da s osnova razlike naknade plaće potražuje bruto iznos od 23,51 eura te neto iznos 56,93 eura zajedno s pripadajućim zateznim kamatama tekućim na pojedine mjesečne iznose.

16. Tuženik se u odnosu na Nalaz i mišljenje vještaka očitovao podnescima od 9. veljače 2026. i 12. ožujka 2026. u kojima navodi da osporava predmetni nalaz i mišljenja. Naime, tuženik ističe da se protivi metodologiji izračuna u kojoj je vještak uračunao tužitelju sva primanja koja predstavljaju naknadu za rad – naknadu za rad na terenu, stražarskoj službi i službi dežurstva, u neto iznosu. Tuženik smatra da naknada plaće za godišnji odmor predstavlja novčanu tražbinu koja se utvrđuje isključivo u bruto iznosu pozivajući se pritom na odredbu članka 433. ZPP-a. Naknade za posebne oblike rada u službi (teren, straža, dežurstvo) ne smatraju se oporezivim primicima po osnovi nesamostalnog rada u skladu s propisima o porezu na dohodak. Navedene naknade za posebne oblike rada u službi su primanja koja se isplaćuju u neto iznosu te ista nemaju karakter plaće slijedom čega ne predstavljaju naknade za rad u smislu plaće koja se isplaćuje u bruto iznosu. Slijedom navedenog, tuženik zaključuje da se nikakvi neto iznosi naknada za rad na terenu, stražarskoj službi i službi dežurstva ne mogu računati i dosuđivati po osnovi razlike plaće za godišnji odmor budući da se radi o primanjima koja nemaju karakter plaće.

17. Na prigovore i primjedbe tuženika vještak se očitovao podneskom od 7. travnja 2026. u kojem vještak u bitnome ističe kako je svoje izračune razlika naknada za vrijeme godišnjeg odmora sačinio u prvoj inačici nalaza i mišljenja, uz detaljno navođenje propisa na temelju kojih su izračuni sačinjeni i kod tih izračuna vještak u cijelosti ostaje. U pogledu druge inačice koju je sačinio, vještak ističe da je istu izradio na temelju izričitog naloga suda, a pravno je pitanje treba li ili ne uzeti u obzir i neto naknade prilikom izračuna naknada plaća za vrijeme godišnjeg odmora. S obzirom da tuženik nije prigovarao na matematički izračun već su njegovi prigovori pravne prirode, na koje se vještak nema očitovati, vještak ističe da u cijelosti ostaje pri danom nalazu i mišljenju.

18. U odnosu na prigovore tuženika o tome što sve ulazi u naknadu za godišnji odmor, odnosno koji se svi primici uključuju u naknadu za godišnji odmor, sud je isto cijenio na temelju gore citiranih odredaba čl. 149.a. Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske kao i Odluke o naknadi za posebne oblike rada u službi. Imajući u vidu gore navedene zakonske odredbe sud je utvrdio da djelatne vojne osobe mogu ostvarivati različite dodatke na plaću koji ovise o uvjetima rada pojedine djelatne vojne osobe. Također, dodatak za vojnu službu ostvaruju sve djelatne vojne osobe na temelju samog rasporeda na određenu dužnost u propisanim iznosima i taj dodatak je sastavni dio redovne plaće ostvarene u redovnom radnom vremenu svake djelatne vojne osobe. Dodatak za vojnu službu, kao i vojno-policijski dodatak, se isplaćuje uz

osnovnu plaću neovisno o drugim dodacima na plaću i drugim materijalnim pravima koja pripadaju djelatnim vojnim osobama na temelju ZSOSRH-a i propisima donesenim na temelju toga Zakona. Stoga, ako svaka djelatna vojna osoba kao redovnu plaću prima mjesečni iznos koji se sastoji od osnovne plaće i dodatka za vojnu službu i vojno-policijskog dodatka, onda su ti dodaci neodvojivi od redovne plaće koja se isplaćuje za redovno radno vrijeme djelatne vojne osobe te, kao sastavni dio redovne plaće ostvarene u redovnom radnom vremenu, prilikom obračuna naknade za godišnji odmor treba uračunati i iznose tih dodataka, sukladno čl. 142. ZSOSRH-a i čl. 4. st. 2. Pravilnika.

Suprotno tvrdnjama tuženika, prema stajalištu ovog suda predmetne naknade za posebne oblike rada u službi (teren, straža, dežurstvo) iako se isplaćuju u neto iznosima te ne podliježu oporezivanju po osnovi nesamostalnog rada, predstavljaju naknadu za obavljeni rad te su sastavni dio plaće kako je pojam plaće opisan u čl. 90. ZR-a. Stoga predmetne naknade za posebne oblike rada u vojnoj službi kao takve imaju obilježje primanja u novcu koja predstavljaju naknadu za rad u smislu odredbe čl. 81. ZR-a. Imajući u vidu da se u konkretnom slučaju navedeni primici (naknade za rad u službi dežurstva) za tužitelja smatraju sastavnim dijelom redovne plaće za obavljeni rad pravilno je vještak uzeo u obzir prosječnu mjesečnu plaću tužitelja i uključio u izračun naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora.

19. Slijedom gore navedenog, sud je u cijelosti prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka budući je isti izrađen stručno, jasno i obrazloženo, te u skladu s pravilima struke. Sud je utvrdio kako je vještak u svojem pismenom očitovanju na obrazloženi način otklonio prigovore tuženika. Tuženik nije osporavao matematički izračun već pravni osnov, s tim da pri zaključenju glavne rasprave stranke nisu predlagale izvođenje daljnjih dokaza tj. predloženo je donošenje odluke temeljem do tada utvrđenog činjeničnog stanja.

20. Iz navedenog razloga tužitelju je na ime razlike plaće po osnovi naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora dosuđen bruto iznos od 23,51 eura te neto iznos od 56,93 eura sa zateznim kamatama tekućim na svaki pojedini mjesečni iznos od dospijeaća do isplate, pa je u tom dijelu valjalo usvojiti tužbeni zahtjev i odlučiti kao pod točkom I i točkom II izreke presude.

21. Na dosuđene mjesečne iznose razlike plaće, tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate od dospijeaća do isplate, sukladno čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23 - dalje: ZOO), izuzev zateznih kamata koje teku na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak sadržanih u zatraženoj bruto razlici plaće.

Odluka o visini stopi zakonske zatezne kamate temelji se na odredbi članka 29. stavka 2. ZOO-a.

22. Do trenutka isplate nije u potpunosti dospjela na naplatu bruto razlika plaća (doprinosi, porez na dohodak, prirez porezu na dohodak i neto plaća) budući porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dospijevaju tek s isplatom neto iznosa plaća što znači da se na te iznose ne obračunavaju zatezne kamate (mišljenje Središnjeg ureda Ministarstva financija od 20.07.2007.; Klasa: 410-01-07-01/632, Ur. broj: 513-07-21-01/07-2), dok su zakonske zatezne kamate dospjele na naplatu neto plaća. Stoga su tužitelju dosuđene zakonske zatezne kamate tekuće od dospijeaća pojedinog mjesečnog iznosa razlike bruto plaće, ali s izuzetkom zateznih kamata na iznos poreza

na dohodak i prireza porezu na dohodak zbog čega je odbijen zahtjev za isplatom zatezних kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu.

Stoga je odlučeno kao pod točkom III izreke presude.

23. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP-a te su tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23) prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu.

Tako tužitelju pripada jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak u visini od 50 bodova prema Tbr. 7/9, što uz vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr. 54) i uvećano za PDV od 25% ukupno iznosi 125,00 eura. Tužitelj ima pravo i na trošak vještačenja u iznosu od 400,00 eura. Slijedom navedenog na ime ukupnog parničnog troška valjalo je dosuditi tužitelju iznos od 525,00 eura sa zateznim kamata tekućim od presuđenja pa do isplate.

23.1. Tužitelju je temeljem čl. 151. st. 3. ZPP-a dosuđena kamata na parnični trošak.

24. S obzirom da tuženik nije uspio u postupku, temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, ne pripadaju mu troškovi parničnog postupka.

25. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 2. srpnja 2026.

Sudac:
Dario Partl

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u roku od petnaest dana računajući od dana primitka otppravka ove presude, a o istoj odlučuje nadležan Županijski sud.

Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po OGDO Zagreb (na broj: Pr-DO-303/2025)

Broj zapisa: **9-3088a-2e6c8**

Kontrolni broj: **08160-6f22a-8c03d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.